

Hjá höfðingja þessa heims.

MANSÖNGUR

Vil eg yður velkomin !
Veit eg siðinn, herra minn :
Opna hliðið álotinn.
Aðangs-miðinn ? Stígið inn !

Ríma.

Já, víst er hann kvongaður, húsbóndinn hér,
Og húsfreyja á karl þar í drögu.
Og giftingar-leyfið hans á eg. Það er,
Til umvitna, í gamalli sögu.

Eg skýst yfir svip hans. Um skrok ferð' í brigsl
Í skinnklæðum öðrum ef sér hann.
Er Blámaður, Hindúi og Breti á víxl—
En brakún, í hvað sem að fer hann.

Hann eitt sinn, sem hinir, í hjónaband gekk.
En hæpið þær sakirnar stóðu,
Hjá kunningja sínum hann, fullreyndum, fékk
Þá frægustu nöldrunar-skjóðu